

گنجینه مصائب؛ متن نویافته‌ای از ادبیات عاشورایی آذربایجان

پیش از اربعین سالار شهیدان سال ۱۳۸۹ که با دی‌ماه مصادف بود در کتابخانه مرکز استاد انقلاب اسلامی مشغول مطالعه بودم که مدیر محترم کتابخانه امام مهدی(عج) جناب مهدیزاده کتابی کهنه و قدیمی را به من نشان داد و گفت این کتاب را که به زبان آذربایجانی از این آثار دارد به شما اهداء می‌شود. نگارنده بلافاصله بعد از قدردانی از وی، کتاب را سریع تورق کردم و مشخص شد کتاب نوحه است موسوم به **گنجینه مصائب**، خوشحال در پی فرصت بودم تا در معرفی آن چیزی بنویسم. در همان ایام این کتاب را با خود داشتم و حتی در میهمانی‌ها با من بود که اگر فرصتی پیش آمد فقراتی از آن را بخوانم.

گنجینه مصائب، سروده مرحوم حاجی محمد تقی آقا فرهادی تاجر فرش فروش تبریزی است که غمناک تخلص می‌کرد. غمناک در پایان همین کتاب و عده انتشار دیگر آثارش از جمله دیوان **فارسی مراثی و مدایح اهل بیت(ع)** و همچنین «آلی غم» را داده است که نمی‌دانم این کتاب‌ها منتشر شده‌اند یا خیر. در تذکره‌های موجود شرح حالی از وجود ندارد، در دیوانش هم مطالب چندانی از شرح حال شاعر یافت نمی‌شود.

آمده کردن **گنجینه مصائب** برای چاپ در ۱۴ ذی‌قعده سال ۱۳۴۹ هجری قمری در کتابخانه سعادت حسینی تبریز آغاز شده بود، اما به علت آتش‌سوزی در این کتابخانه به مدیریت سید ابراهیم سعادت حسینی، انتشار کتاب با تأخیر مواجه شد و سرانجام در ۲۸

محرم سال ۱۳۵۰ هجری قمری / ۱۳۱۰ هجری شمسی منتشر شد.

کتابفروشی سعادت حسینی تبریز یکی از کانون‌های چاپ و انتشار کتاب‌های مرثیه و نوحه در تبریز بود که تا سالیان بعد (تا سال ۱۳۳۸ شمسی)^۱ به چاپ کتاب‌های فوق مشغول بود.^۲ از جمله آثاری که این کتابفروشی منتشر کرده می‌توان به کلیات دیوان مراثی شاعر پر آوازه حسینی صافی تبریزی اشاره کرد. از صاحب کتاب نیز اطلاعی در دست نیست جز مهری که در صفحه سوم کتاب با عنوان کتابفروشی صابری تأسیس ۱۳۲۸ نقش بسته است. اما کتاب **گنجینه مصائب** در قطع رقعی در ۳۴۶ صفحه شامل مراثی و نوحه‌های آذری محمد تقی فرهادی (غمتاک) است که به شیوه چاپ سنگی منتشر گردیده، خطاط آن ابوالفتح نام داشته و نوشته است: «تمام شد کتاب بعون ملک الوهاب فی يوم الخامس العشر من الشهور المحرم الحرام سنه ۱۳۵۰ در مطبعه علمیه حاجی آقا تاجر کتابفروش به طبع رسید حرر ابوالفتح».^۳

زبان شعر غمتاک شیوا، روان و با اسلوب ادبی معیار تبریز موافق است. وی در سروdon اقسام متداول شعر مرثیه توانا بود و ابیات مستحکمی سروده است. وی حدیث شریف کسا را به صورت منظوم ترجمه زیبایی نموده است که آغاز آن چنین است:

گینه گو گلمون یوز تمناسی وار	باشمه منیم عشق سوداسی وار
دوشوب باشیمه عشق سودای یار	تجلى ایدوب طور تک آشکار
از دیگر اشعار زیبای غمتاک دو بیت در بیان عشق و سرانجام آن است:	

دو بیت در بیان عشق و انتهای او

کشف اولدی کائناته صفات جمال عشق	چون باش ویروب حجابتند عین جمال عشق
دولدوردی جمله عالمی جاه و جلال عشق	بر پرده پرده دن ایلیوب جلوه آشکار
تا که قلوب پاکه اولوب انتقال عشق	
گون کیمی هریره سالوب اوزقدیریجه شعاع	

۱. در کتابخانه نگارنده کتاب **گنجینه حسینی صافی** تبریزی چاپ سال ۱۳۳۸ به نهم وجود دارد. در ضمن چاپ اول کلیات دیوان صافی هم به صورت سنگی در سال ۱۳۱۵ شمسی توسط همین ناشر منتشر شده است. احتمالاً دواوین دیگری هم منتشر کرده است که از آن بی خبریم.

۲. مناسب خواهد بود کسی پژوهشی در مورد ناشران کتاب‌های نوحه در تبریز انجام دهد.

۳. **گنجینه مصائب**, ص ۳۴۳.

عرض ایتدی قلبی جوهر صاف زلال عشق
بر باش سالوبدو باشه هوای خیال عشق
ایلر وجودی غرق خیال مقال عشق
عدلی چکر شهادته یوزمین رجال عشق
ارباب عقلی جمع ایدوب ایلر سؤال عشق
بام فلکده اولدی مؤذن بلال عشق
اولدی مقیم بارگه ذوالجلال عشق
آرتوردی تا که عشقنی شوق وصال عشق
کوی وفاده اولدی قتیل قتال عشق
قالدی آراده نعش اولوب پایمال عشق
عصرون امامی اولدی بودور ارتحال عشق
علوم اولسون عالمه تا این که حال عشق
گوردی زیسکه آرتوق اولوبدور ملال عشق
چون گورمیبله غربتی عالمده آل عشق
دوتندی مکان خرابه ده اهل و عیال عشق
گیدی قرا بالاس نهار و لیال عشق
هر کس چکلدي بریره تاپدی مجال عشق
قیلدی کنار اوزلقین ایتدی سؤال عشق
گور بیرنه رنگله بویادی رنگ آل عشق
یو خسابودور زمانه ده آخر فعال عشق
تالان اولوبدو ظلمیله مال و منال عشق

اتمیش حسین عشقی بو غمناکی دل حزین

حزن ملالیدور بلی جمله خضال عشق^۱

احوالات ورود مدینه را هم چنین سروده است:

عارض اولوبدی جوهرجانه عرض کیمی
آلقان تک استخوان ورگه یول تایوب تمام
موجه گلنده جسمی سالورمین طلاطمہ
اثبات ایدنده اوزاوزینی شاهدین ویرورو
تعدیل ایستینده شهوده یغار تمام
تا صدقیله اوزین تیوروب اوج رفعته
دوتندی مقام کعبه مقصد حقیده
کعبه حسین عشقی اولوب شوق لایزال
میدان عشقه قویدی قدم کیچدی جاندن
دورت مین یارا بدنده بدن خسته دلکباب
دوشدی جهانه سس که باتون یاسه سر بر
باشی جدا باشیندا گیدوب شامه باش آچوق
شامه گیرنده دردوغمی شدت ایلیوب
دانم گزووب یانجه عیال غریبنون
شام اولدی اهل پیته ویروبلر خرابه نی
گون باتندی ظلمت اولدی آرایه گلوب گیجه
بولدان گلوبدی جمله سی دلیز دوشوب اودم
حالی گوروبدو مجلسی اغیار یدن کنار
زینب دیردی اوزاوزینه ای فلک منی
بختم کیمی قرا دو مکانیم یریم قوری
بر قاره کنه معجزه محتاج اولمشام

ورود مدینه

نه نوع دَوْرِ ایلیوب آسمان و اختره باخ
نه ظلمدور ایلیوب بر جه آل حیدره باخ
قالوبدی بوش حرم اطیب پیغمبره باخ
نه فضل واردو نه عباس وعون و جعفره باخ
فغان و ناله چیخوب عرشه دیده تره باخ
دو توب حسینه عزازینب مکدره باخ
دو توب باجون سنه ماتم گلوب گیدنله باخ
مدینه اهلی نجه تاب ایدر بوسوزله باخ
سنہ بوظلمی روآگوردی شمر کافره باخ
نه نوع چیخماسین افغانیم عرش داوره باخ
او دریلله آغاروب طرهی معنبره باخ
نجه باخوم بوقبای عبای اطهره باخ
ویروب عداوتیله خیزان اولبلره باخ
سنوبدی شیشه کیمی بر بوقلب مضطربه باخ
چکوب بر آه دیوب بو دل پر اخگره باخ
چاغردی سوزیله صغرنی دور گل اکبره باخ
همین عمامه، چاک و قبای احمره باخ
بو کونیک اوسته اولان زخم تیر و خجره باخ
هنوز قان آخروری بو عمامه تره باخ
همان سیاقله دولمشدی قان او گوزله باخ
اور گلنوب گنه ایتدی حیا او مضطربه باخ
گوزون فداسیم عمه بوقاره معجره باخ
ویر اذن منده ایدوم ناله تا او سروره باخ
او نیده یاده سالوم آغلیاندا اکبره باخ
آدی آرایه گلوب اول سوسوز دلاوره باخ
دیدی باجون سنه قربان اور کده غم لره باخ
سرشگ آليمی دوندَرَم، آب کوثره باخ

گوزوم بو چرخ جفاجوی کینه پروره باخ
گوروم خراب اولوب دورون دوشیدی فلک
خراب اولوبدی مدینه اولوب امیری شهید
اولوبدی صباحی ایولر قالوبدی ها موسی بوش
دو توبلاس بنی هاشمون جوانلارینه
قراعلم ویریلوب دور حسین قاپو سنه
دیر حسین با جون اولسون اوزون گلوب بر گور
نجه دیوم سنون احوالوی گلوب گیدنه
نجه دیوم سوسوز اولدور دیلرسنی قارداش
نجه سنون بوسی بوش گوروم اوطاقدنه
سنی شهید ایلیوب ایتدیلر گونیمی قرا
نجه بو دو غرانان عمامه وه نظاره ایدوم
مکر چخار بو یادیمدان بزید بد اختر
ویراندا شامده داشیله نازنین، باشون
او دمده نوبت ناله تیشدی لیلایه
دوروب گتوردی اودم بر جه دسته قانلو لباس
عزیز قارداشوی ایستسه اگر گو گلون
ایکی گوزوندن ایراق گل آناسی اولسون اونون
آتاسی شیر خدا تک قلجلانوب باشی
نجه عمامه سی قانیله پچ پچ دولوب
عروس او وقتده بر ناله چکدی آهسته
حیا ایدوب اوجادان سسلنه، دیردی یواش
سنہ عیاندو بیلورسن کیمون قراسید و بو
جوان اولوبدو اونون خوار ایتمرم یاسین
گنه او مجلسی گوز یاشی سیل تک دوتدي
ایکی الیله ویروب باشه حضرت کلثوم
گلوبدی جوش غیمیم دو تمارام داخی آرام

با خوب فراته ویره جان عزیز حیدره باخ
نجه فرات کیمی قانون آخدی چولله باخ
دیدوم سو اوسته اولوب غرق پوشناوره باخ
گورن دیردی قنادی سنان کبوتره باخ
او دور همیشه قالوب قولتو غومدا اللره باخ
فغان ایدوب یازارام غملرون بودفتره باخ
گلنده محشره لطفیله بر بیوچا کرہ باخ

روادی ساقی کوثر بالاسی تنشه اوله
گرگ همیشه گوزوم یاشی سوکیمی آخسون
گیدوب فرات کنارینه تا سنی تاپدوم
نه قالمشیدی بدلوندنه باشون نه قول واریدی
منیمه ده قولاریم اوندا دوشوبیدی قوتدن
النجه من سنه غمناک اولوب غرادوتارام
چخار تمaram سنی یادان چخاتما سنده منی

بسیم دو برجه نظر گرمنه نظر ایده سن
ندور غمیم ایده لر امر هول محشره باخ^۱

لور کر عادیست بدعا و دوسم به
جواهر اخراج و زدن کنچ کسیده
عزم اینسته بکشند و دوسم به
بیوکه همراه عیال از این او لور یون
من بر لریسته و کلی گلار که این چشمی
کور و برد گز جرم خدا دوسم به
بندی نکنند که بسته جای
عظام هست که بروکه از این این
ابدر دی محمد که جای ساده دوسم به
هرم همراه و سایلا فلام که داران دبو
که خلق بمال چوب این خدا دوسم به
و مری کو قور و بسته عازم مردم
عماق ریده جریون صلیعین بجهنم بجهنم
اکبر یعنی اهل ولاد و دوسم به
محمد و که دن افغانی خاتمه قوب
فالان عنی یعنی حون نادوسم به
ایضه که دو زام نهاده دوسم به
کون کنک اور این دوسم به
آور فانی که بور نخاده دوسم به
عام میگ بولی خی خدا دوسم به
دوی خوش بزم هسته نهشی
حوس اوزی و بود و بود این خاتمه
و بود داش این اماه اول اطاعت
کور و بخت نم ای ای دوسم

